

Moje -troje pravice

Mi, slovenski otroci, imamo vsi enake pravice, čeprav nekateri mislijo, da ne.

Skoraj vsi otroci iz Slovenije hodimo v šolo in se izobražujemo. Učitelji nas spodbujajo, nas poučujejo in so vedno na naši strani. Če pa kateremu slučajno kaj spadata, še ne pomeni, da nas sovraži. Tudi učitelji se imajo pravico zmotiti ali kaj porabiti. Če primerjamo nas in otroke po svetu, opazimo veliko razliko. Ena je že to, da nekateri ne hodijo v šolo in nimajo nič od življenja. Če pa se že izobražujejo, jih nekateri učitelji ne spoštujejo in jim dajejo slabše ocene, kot si zaslužijo. Imajo enake pravice kot mi. Ampak to bi se moralo urediti. Tudi tisti otroci, ki so v Centrih za usposabljanje, delo in varstvo, se verjetno ne počutijo ravno najbolje. Nekateri izmed njih ne smejo niti na igrišče. Zelo zelo pogrešajo svoj dom in starše. To vem iz lastnih izkušenj, ko mi je pripovedoval otrok iz CUDV Crna na Koroškem. Bil je zelo užaljen, jožal je in srce ga je bolelo. Mislim, da bi setudi to moralo urediti, saj imajo pravico videti svoje starše in jih toplo objeti, tako kot mi. Saj vem da vsi rešimo svoje pravice, ampak jih moramo imeti. Nikoli nas ne sme ovrniti, saj imamo pravico do ljubezni, življenja, šolanja, dijema s starši, dela, predvsem pa družine. Zakaj nekateri nimajo niti staršev? Ker jim v rojni umrejo in ostanejo sami, brez podpore. Zato si tega ne želimo in nevedneje ne smemo izločevati iz skupin, v katerih se družimo, pogovarjamo in igramo. In kaj, če so drugačni! Vsi imajo pravico do družbenja s prijatelji.

Upam, da se bo to uredilo in se bomo podeljšali. To bi bilo zelo lepo.

Slavica Todorović

7.6/9

OSNOVNA ŠOLA
CRNA NA KOROŠKEM